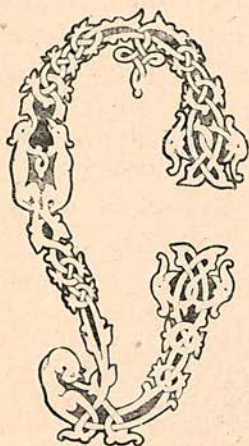

Рѣка Арда.

ъ шумъ и пѣсенъ пѣнлива *Арда* носи поздравъ на Тракия отъ самото сърце на Родопитѣ. Тя извира отъ върха *Крушево*, бучи, пѣни се и като изкача отъ гранитното си легло, прави хиляди скокове, гърми изъ дълбоки пропасти, много тѣсно притисната отъ надвиснали скали. Тукъ-тамъ между тия височини се виждатъ красни планински котловинки, отъ които всѣко кѣтче е малкъ рай, закрито отъ свѣта съ крѣпости чакъ до облацитѣ.

Арда минава прѣзъ планинскитѣ котловини: Ахъ-челеби, Султанъ-ери и Кърджали. Приема много планински потоци, тече като голѣма и широка рѣка по източна посока, излиза въ Одринското поле и нейнитѣ буйни води, скачещи между хълмове, бързатъ да се слѣятъ съ тѣзи на Марица по-горѣ отъ устието на Тунджа при гр. Одринъ.

Арда е мѣчно прѣбродима рѣка. Нейното корито е дълбоко врѣзано въ нѣдрата на планината, а течението ѝ прави многобройни и чудно красиви криволици изобилни съ бѣло-пѣнесты бързеи. По многоводие Арда може да се мѣри съ Тунджа. Пролѣтнитѣ ѝ наводнения сѣ голѣми и пакостни за Одринското поле. Въ